

„АЗ БЯХ УЧИТЕЛ НА...“

Лято... Жега... Ваканция ... Един имейл ...

Летният конкурс на издателство „Просвета“ ме провокира да се замисля над няколко въпроса: какъв е общият брой ученици, които съм обучила през двадесетгодишния си педагогически стаж, каква е тяхната реализация след завършване на средно образование, колко от тях са станали известни личности и какъв фактор съм била за тях като учител всъщност.

Липсата на каквато и да е статистика по проблема и обратна връзка с бившите ми ученици води до невъзможността да получа отговори на поставените от мен въпроси. В историята, която следва обаче, ще намерите изчерпателна информация за нейния обект, който в момента е на върха на славата си.

Учителската професия в днешно време е едновременно призвание и... огромно предизвикателство. Всъщност не е от значение толкова самата материя, която преподаваш, колкото умението да събудиш любовта към ученето като човешка активност. Ценното е да наблягаш не толкова върху запаметяване на фактологията, колкото върху разбирането и вникването в същината. Учителят може да помогне в осмислянето на самия познавателен процес, който по-нататък ученикът среща във всеки аспект на живота, защото няма минава и ден, в който да не се учим на нещо ново?!

През 2008 година работех по специалността си – учител по английски език, в 66 СОУ „Филип Станиславов“ в гр. София. Атмосферата в него беше много дружелюбна и се работеше с удоволствие. Поради редица неблагоприятни фактори – застаряващо население в околността, липса на жилищен комплекс в близост и отдалечена локация, училището изпитваше крещяща нужда от ученици. За да разреши този проблем, училищното ръководство и колектив бяха приели голяма група ромски деца от съседен квартал и правеха неимоверни усилия да ги интегрират и обучат.

В 6. клас учеше и Фикрет Тунджер Али Стораро, по-известен днес като Фики Стораро. Той беше много харизматичен, възпитан и скромнен ученик. Учеше с удоволствие, защото им преподавах материала, „горейки“ в него, предавайки им собствения си искрен интерес към английския език. Опитвах се да избягна прекомерната авторитарност, власт и дистанцираност, привнесени от институцията.

Фики е син на певеца Тони Стораро и от него бе наследил музикалния си талант. Музиката бе в кръвта му още от малък. Той имаше музикален интелект и учеше английски език по-лесно с помощта на ритъм и такт. Ето защо доста често се случваше в моите часове да си тактува с пръсти по чина, да си тананика, докато учим нови думи и ги произнасяме. Най-любими часове му бяха тези, в които разучавахме и пеехме английски песни.

Един ден в поредния час, докато преподавах урока, забелязах как Фики е събрал около себе си една групичка момчета и ги обучава на нещо. Когато се приближих тактично до тях, без да бъда забелязана, съзнах какво се случваше. Фики им демонстрираше някаква нова музикална техника, която бандата искаше да научи. Момчетата така се бяха вторачили в него, че точно в този момент нищо не бе в състояние да отлепи погледите им от така интригуващия урок. Оставих ги свободно да приключат, защото знаех, че след това мога да извлека дивиденди. Знаех, че английското произношение до голяма степен е свързано с усета за ритъм и такт и колкото повече ученици го владееха, толкова по-добре за мен. Точно така се и случи. Десетина минути преди края на часа помолих групичката на Фики да демонстрира наученото, като направи фонетичен анализ на няколко думи. Справиха се безупречно благодарение на практическия музикален урок на Фики.

Днес Фики Стораро е новият попфолк идол на младежта в нашата страна. Едно от най-големите постижения на младия талант е, че през 2012 година той е сред петимата избрани да пеят на откриването на Олимпийските и Параолимпийските игри в Лондон. Това става факт, след като диригентът Ричард Фростик прави кастинг сред 100 кандидати в НМУ „Любомир Пипков“ – София, където Фики изучава по това време поп и джаз пеене. На кастинга Фики се явява с две песни на Стиви Уондър – „Lately“ и „I Just Called to Say I Love You“, с които истински впечатлява музиканта.

На Олимпиадата Фики е обявен за „олимпийски глас“ за изпълнението на песента на Майкъл Джексън „Man in the Mirror“. В Лондон той се запознава лично с Пол Маккартни, който също остава очарован от гласовите данни на младия български изпълнител. След невероятното си представяне Фики получава покана да продължи образованието си в Кралската академия без приеман изпит. Той обаче решава да остане в България и да се развива тук.

Той става „Певец на годината“ за 2014 година, като едновременно с това е номиниран и за „Дебют на годината“, а всяка следваща негова песен се превръща в незабавен хит. Той се радва на любовта на публиката, а сред настоящите ми ученици има много негови фенове.

През всичките тези години обаче той е запазил своята скромност и неподправеност. Славата не е успяла коренно да го промени. Гордея се, че съм му била учител, че толкова млад е успял да стане известен, че е избрал да се развива в България и да пее на родния ни език. Надявам се, че и той пази топли спомени за мен – учителя, запалил интереса му към английския език в основното училище.

В заключение ще кажа, че е важно да накараме учениците ни да бъдат щастливи в час независимо какво и по какъв начин учат. Сигурна съм, че точно това ги прави креативни, уверени в себе си и способни. От опита си съм разбрала, че колкото по-добре усещаме равнопоставеността и отвореността, с която някой ни приема, толкова по-добре усвояваме нови умения и имаме желание да се развиваме.

66 СОУ „Филип
Станиславов“ –
основното училище
на Фики Стораро

Фики Стораро с приз за
„Дуетна песен“ за 2013
година на Годишните
музикални награди на
телевизия „Планета“

Магдалена Пенева,

учител по английски език в 51 СОУ „Елисавета Багряна“